

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK

Pasarét, 2012. szeptember 28.
(péntek este)

Horváth Géza

HÉT LEVELED ÉRKEZETT!

6.

ÜZENET A NEVÉBEN ÉLŐ GYÜLEKEZETNEK

Alapige: Jelenések könyve 3,1-6

„A szárdiszi gyülekezet angyalának írd meg: ezt mondja az, akinél az Isten hét lelke és a hét csillag van: Tudok cselekedeteidről, hogy az a neved, hogy élsz, pedig halott vagy. Ébredj fel, és erősítsd meg a többeket, akik halófélben vannak, mert nem találtam cselekedeteidet teljesnek az én Istenem előtt.

Emlékezzél tehát vissza, hogyan kaptad és hallottad: tartsd meg azt, és térj meg! Ha tehát nem ébredsz fel, eljövök, mint a tolvaj, és nem tudod, melyik órában jövök el hozzád. De vannak nálad néhányan Szárdiszbán, akik nem szennyezték be a ruhájukat, és fehérben fognak járni velem együtt, mert méltók rá. Aki győz, azt öltöztetik fehér ruhába, annak a nevét nem törölöm ki az élet könyvéből, hanem valást teszek nevéből az én Atyám előtt és angyalai előtt. Akinek van füle, hallja meg, mint mond a lélek a gyülekezeteknek!”

Imádkozzunk!

Urunk! Köszönjük az evangélizáció újabb estéjét. Áldunk, hogy újból vagy most először idejöhettünk ezen a héten.

Köszönjük, hogy sokan letehettek ma a heti munka fáradalmait, és talán megpihenve ülhetnek most itt igéd hallgatására. Köszönjük, Urunk, hogy ismersz bennünket, és mindent tudsz rólunk.

Az előbb énekeltük: Haragodnak nagy voltában megindulván ne feddj meg, Uram, engem. Valóban, ez is igaz, hogy haragszol ránk a hitetlenségünk és hitszegésünk miatt. Az ige azt is elénk adja, hogy haragszol a tőled való elfordulásunk miatt, hogy elhagytunk téged, az élő víz forrását, repedezett kutakat ástunk magunknak. Nem benned bízunk egyedül.

Urunk, az ige arról szól, hogy ezt a haragot mi szítjuk és gerjesztjük a te atyai szívedben. Köszönjük, hogy azt is énekelhettük: Kegyelem vagy, égi jó, mely mindent bűnt eltöröl. Ó, bárcsak így ismernénk téged! Bárcsak úgy ismernénk, Urunk, hogy valóban olyan kegyelem vagy, amely nem rója fel a gonoszt, amely kegyelem elengedi népe maradékának vétkeit, amely kegyelemből kitelt az, hogy az Ő egyszülött Fiát ad-

ÜZENET A NEVÉBEN ÉLŐ GYÜLEKEZETNEK

ta, és küldte Őt a Golgota keresztségére, hogy aki ránéz — mint Mózes idejében az érc-kígyóra —, az megmaradjon, annak élete legyen, sőt bővüljön, és az örök élet fényében hálás szolgáló, neked tetsző és téged dicsőítő életet éljen a földön.

Énekeltük azt is: benned lelhetjük meg mindezt. Benned lelhetjük meg mindazt, ami nekünk az életre szükséges. Ezért kérünk, Urunk, adj a szívünkbe olyan indulatot, hogy ne is keressük máshol. Ha eddig máshol kerestük, tagadjuk meg azt. Ha másban reménykedtünk, forduljunk el onnan, és egyedül te legyél reményünk életünkben és halálunkban.

Köszönjük igédet, amit ma estére készítettél, Urunk. Kérünk: járd át az igehirdető szívét és elméjét is, hogy a mai elkészített igéből az hangozzék, amit te akarsz mondani. Járd át a szívünket is, hogy hadd nyissuk meg és fogadjuk készséggel az igét. Ne úgy, mint emberi beszédet, hanem úgy, mint tőled jövő drága üzenetet.

Amen.

Igehirdetés

Szeretettel köszöntöm ma este is a gyülekezetet. Azokat is, akik egész héten hallgatták Isten igéjét, és azokat is, akik talán ma jöttek először. Isten hozta őket is! Kívánom, hogy Isten Lelke értesse meg velük és mindannyiunkkal azt, ami ebben a mai üzenetben van.

Minden este egy-egy üzenetre figyelünk abból a hétből, amelyet valamikor János apostolnak mutatott meg Isten Patmosz szigetén, hogy írja le mindezeket, küldje el, és ezt olvassák fel Kisázsianak abban a hét városában, ahol hét gyülekezet működött, szolgált és végezte küldetését. Ezekből megnéztünk már négy gyülekezetet, és most folytatjuk a szárdiszi gyülekezettel.

Amikor ezt a levelet olvastam, akkor az az Úr állt előttem, aki röntgen-szemekkel vizsgálja a gyülekezetekben levő hívőknek az életét. Ő állapítja meg az állapotunkat. Amikor betegekkel találkoztam, bár nem vagyok orvos, de az itt levő orvosok bizonyára így vannak vele, azt vettem észre, hogy a betegek szeretik letagadni a betegségüket (van olyan is, aki ha nem beteg is, annak tartja magát). Higgye el, itt vannak az eredmények, és ezek ezt mutatják. Valaki azt mondja: én ebből nem érzek semmit, nem vagyok rosszul.

Azt szeretném, ha ma este látnánk, hogy annak az Úrnak a jelenlétében vagyunk itt, aki elől nem lehet elrejtenuk semmit. Aki előtt az életünk, az állapotunk is nyitott könyv. Ebben a szárdiszi gyülekezetben is ez volt a kérdés, és ez a ma estének a kérdése: az embernek az állapota Isten előtt, amit Ő állapít meg. A dolgozatot a tanár javítja ki, lehet, hogy azt gondolod, ötösre írtad, majd a tanár eldönti, mert ő javítja ki azt.

A mai igében is erről van szó. Ezért kezdi ezt a levelet, ezt az üzenetet úgy Isten Lelke: Tudom a te dolgaidat.

Szeretnék elmondani valamit, amin hetekig gondolkoztam, hogy elmondjam-e. Amikor az előző szolgálati helyemre kerültem, a gyülekezet egyet kért: a televízióból semmilyen példát ne hozzak, mert őket nem érdekli. Valóban 22 évig próbáltam magam tartani hozzá. Nem esett nehezemre, hogy onnan ne hozzak példát. Most mégis onnan hozok példát, az negatív példa lesz, és nem azért mondom el, hogy bárkit is ennek a filmnek a megnézésére serkentsek, sőt inkább mindenkit szeretnék róla lebeszélni.

Néhány hónappal ezelőtt volt egy olyan film, aminek a címe felkeltette az érdeklődésemet. Azért elkezdtem nézni, de borzalmasnak találtam, nem érdekelt és kikapcsoltam. Mivel annyira idekíváncozik, az első jeleneteket elmondom a gyüle-

kezetnek. Ez volt a film címe: Tudom, mit tettél tavaly nyáron. Arról szólt, hogy fiatalok egy kis csoportja autóval elüt egy embert. Azt gondolják, hogy az ember meghalt és el kell tüntetni az ú. n. holttestet, és bedobják egy tóba. Azután szépen élnek a maguk életét. A következő jelenet már a következő nyáron játszódik, amikor az egyik fiatal kap egy levelet. A levélben az áll: Tudom, mit tettél tavaly nyáron. Mert el is felejtették, hogy mi történt, hogy ők gyilkosok. És valaki emlékezteti őket, és akkor felborul minden. Kitör a botrány, elkezdik egymást keresni, mondván, hogy valaki tudja.

Legalább két olyan bibliai példánk is van, ahol világosan kiderül, hogy valaki tudja. Az egyik az, amikor Mózes az egyiptomit agyonüti, és azt gondolja, senki nem látta, nem tudnak róla. Egyszer csak szembesülnie kell azzal egy emberen keresztül, hogy tudom, mit tettél. A másik ilyen, amikor Nátán próféta elmegy Dávidhoz, aki gyilkos, házasságtörő, parázna, hazug, alattomos, sok törvényt megszeg. Nem ismer magára, amikor Nátán elmond neki egy történetet. Amikor felháborodik Dávid, akkor mondja Nátán: te vagy az az ember!

Olyan megdöbbenő, hogy amit teszünk, azt a szívünk jól tudja rejtegetni. Azt hisszük, majd az idővel el fog múlni, majd elfelejtjük. Nem felejtjük el, az idővel nem múlik el, mert egyszer csak kapsz egy üzenetet: tudom... Mert ha senki nem tudja is, az Isten tudja. Ha olyan jól és olyan ügyesen csináltad, és olyan diszkrétan, Isten akkor is tudja, mert ott vannak a szemei, amelyek az egész földet látják, benne a te életedet is.

Az evangélizáció azt jelenti, hogy Isten felfedi ezt a titkot. Azt mondja Isten: Én tudom, és nekem fáj. Vedd tudomásul, hogy bűn. Ezt meg kellene látnod, meg kellene tagadnod, el kellene hagynod, és tiszta lappal indulhatnál. Én azt akarom, hogy indulj tiszta lappal, el akarom venni a te bűnödet. Tudom a te dolgodat, mindent tudok. Nincs értelme tagadni, mert az a bűn, amit tagadsz, egyszer napfényre jön, Isten az ítélet napján előhossa. Az a bűn, amit itt hozunk napfényre, azt az ítélet napján Isten elfedezi.

Ezért mondja Dávid: Boldog ember az, akinek bűne megbocsátott és vétke elfedeztetett. Dávid megvallotta. Így mondja: „bevallottam” hűtlenségemet az Úrnak, és te elvetted rólam vétkeim terhét. És amit elvett Isten, azt betakarja. Azt mondja az ige: a tenger mélyére veti, és onnan soha senki ki nem hozhatja, és Ő sem fogja előhozni, mert tartja a szavát.

Azok a gyülekezetek, amelyeket eddig vettünk, háromban különösen nagy üldözés volt. Külső támadás jött a gyülekezet kis maroknyi csapata felé. A negyedikben belső problémák voltak. A nikolaiták működtek, akik sok mindent megettettek a gyülekezettel. Ez sem kevésbé probléma, mint az, amikor kívülről jön a támadás. Úgy látom, még talán nehezebb, mint amikor kívülről jön valami. Ha kívülről jön a támadás, akkor a várban erre felkészültek. Bezárták a kapukat, odaálltak a lőrészekre, kitolták az ágyúkat, a puskákat, és harcoltak az ellenséggel. Amikor belülről jött az áruló, és azt mondta: majd én kinyitom a kaput éjjel — ez veszélyesebb volt minden külső ellenségnél.

A gyülekezetnek, Isten népének mindig és minden körülmények között az Urára kell figyelnie. Soha nincs könnyű helyzetben Isten népe. Ha te oda tartozol, akkor a te sorsod és a te életed sem lesz könnyű. Erre Jézus Krisztus felkészítette az övéit. Ezek az ígék mindig arra sarkallnak, arra figyelmeztetnek bennünket, hogy vedd tudomásul: az Isten népének az élete soha nem a körülményeitől függ, hanem mindig az Úr Jézussal való kapcsolatától, mert akkor megtartatik.

Szárdisznak is van problémája, nem is kicsi. Láttunk már gyülekezetet, ahol nagy probléma a jólét, a gazdagság, a siker és az előrehaladás, a megbecsülés. Szár-

ÜZENET A NEVÉBEN ÉLŐ GYÜLEKEZETNEK

disznak azt mondja Isten: az a neved, hogy élsz, pedig halott vagy. Ez a gyülekezet a nevében élő gyülekezet. Nagy múltú város, nagymúltú gyülekezet. Ismerik mindenfelé. Mi ehhez a gyülekezethez tartozunk. Az Úr Jézus megkérdi: de van-e élet a szívedben? Az a neved, hogy élsz, pedig halott vagy. Milyen az Isten előtti állapotod? Élő vagy, vagy halófélben lévő?

Sokszor látom, hogy amikor az egyházat üldözik, kívülről támadják, talán még mindig jobb, mint amikor az egyház elkényelmesedik. Amikor az egyháznak híre, neve van, amikor gazdagsága van, az mindig veszélyesebb. Már többször mondtam, és még ma is megemlítem: emlékeztek arra az időre, amikor az egyházat üldözték, nem lehetett vendég-igehirdetőt hívni a gyülekezetnek, amikor nem oda mentünk, ahova akartunk, az evangélizációt be kellett jelenteni. Nehéz idők voltak ezek. Aztán jött egy másféle világ, amikor az egyházat elkezdtek becsülni. Ilyenekben látom ezt: ha valahol épül egy fahíd egy pocsolyán keresztül, már a felekezeteket hívják, szenteljék meg. Pedig ami nem az Úré, azt nem kell felszentelnünk. Az babona. De az egyházat hívják, és azt mondja: hogy becsülnek bennünket. Nekünk ott kell lennünk mindenütt, az első sorban kell ülnünk az ünnepeken.

Amikor a régi világban valamit építeni kellett, az özvegyasszonyok két fillérjéből történt, és áldott pénz volt, mert áldott szívek adták. Ma sokszor arra várunk: majd az állam, majd a pályázatból kifizetjük, megépítjük — és ez a gyülekezetet, a hívó népet mindig elkényelmesíti. Azt mondja: onnan várd a segítséget, a megoldást, nem a te Uradtól. Amikor üldöztek bennünket, amikor nem voltunk szabadok, akkor mindig felfelé néztünk. Ahogy Luther zsoltárában olvassuk (46. zsoltár): „Isten a mi oltalmunk és erősségünk. Igen bizonyos segítség a nyomorúságban.” Megtanultunk felfelé nézni, tőle kérni és tőle várni. De amikor jólét van, ezt mindig elfelejtjük, emberekben bízunk, ahogy Izrael népe a lovakban, szekerekben, tehetségünkben, anyagi javainkban az egy, igaz, élő Isten helyett.

Amikor 1992-ben elkezdtük az új templomot építeni, két ígét kaptunk. November 4-én az egyiket: meg kell ott építeni egy templomot. Az ige, amit olvastunk az volt: „Építsetek csak patakmedreket, megtelik ez a patakmeder vízzel.” Uram, nincs hozzá pénzünk! Akkor meg azt az ígét kaptuk: „Enyém az ezüst, enyém az arany” — mondta Isten. Amikor emberektől, hivataloktól nem kaptunk segítséget, támogatást, nagyon el voltam keseredve. Szeretném megmutatni, hogy itt is van egy óember. Igen, mi is tudunk emberekben bízni, lovakban, szekerekben reménykedni. Egy este Isten azt mondta nekem: Nem megmondtam, hogy enyém az ezüst meg az arany? Miért a hivataltól, az egyházi hatóságtól várod? — Igen, Uram, tényleg a tied. És a gyülekezet négy hónap alatt felépítette a templomot. Az emberek: asszonyok, gyerekek, odaálltak a nehéz munkára. Isten megtanított bennünket arra, hogy tőle függünk.

Ezt kell megtanulnia Szárdisznak is világosan és határozottan. Milyen volt ez a Szárdisz? Mi volt a jellegzetessége? Isten úgy üzent nekik, hogy azt érthették. Isten azt mondja: az a neved, hogy élsz, pedig halott vagy. Ébredj fel és erősítsd meg a többieket, akik halófélben vannak. Szárdisz olyan város volt, amit Krózus alapított. A pénzzel kapcsolatban még ma is használjuk a nevét. Volt egy folyója, ahol aranyat tudtak mosni. Gazdag város volt. Olyan helyen épült, hogy három oldalról nem lehetett megközelíteni, a negyedik oldalról is csak egy keskeny ösvényen. Azt mondák, hogy hozzájuk az ellenség nem ér el. Az őrségbe úgy mentek az emberek, hogy azt nem vették komolyan. Igaz, hogy itt vagyunk, de ide úgysem jön fel senki. És a perzsák kétszer is elfoglalták Szárdiszt, és még egy földrengést is kapott, ami hirtelen és váratlanul jön.

És mit üzen Isten Szárdisznak? Ébredj fel! Hasonlókká lettek azokhoz az örökösök, akik viszik magukkal a kispárnát és a pokrócot, akik aludni akarnak az őrőségben. — Ébredjétek fel, mert eljövök hozzátok, mint éjjel a tolvaj, amikor nem számíthatasz rá, amikor nem várod. Váratlanul és hirtelen jövök majd el. Mit akarsz? Alva találjalak téged? Isten ígéje azt mondja: az a boldog, akit az Úr munkában talál. Hogy találja a szárdiszi gyülekezetet, vagy hogy a pasaréti gyülekezetet? Hogy talál téged benne Isten, a visszajövő Jézus Krisztus? Alva, vagy munkában Óérette? Vagy ahogy az ígében mondja: legyen derekatok felővezve, lámpásokat meggyújtva. Ti pedig hasonlók azokhoz a szolgálkhoz, akik várják az Urukat. — Az a neved, hogy élsz — Szárdiszban az volt a baj, hogy a nevükben, a múltjukban éltek. Hogy valamikor virágoztunk, nekünk nevünk van. Nem volt már élet, és a gyülekezet ilyen halófélben levőkkel lettek. Azt mondja: ébredjétek fel! Ne a nevében élő gyülekezet legyetek, ne hírnévből éljétek.

Van-e kiút ebből? Csodálatos az ígének az üzenete, hogy van kiút. Az olyan gyülekezetnek, akiről azt mondja: Az a neved, hogy élsz, pedig halott vagy. És van reménység. Van kiút. Elaludtál, visszaestél, vétkeztél, eltértél, ellanyhultál? Van megoldás, van kiút. Ez az ige tele van imperativusszal, nagyon éles felszólításokkal, ami Istentől jön. Azt mondja: állj talpra! Ne hasalj, ne aludj tovább! Nem engedheted meg magadnak, hogy kényelmes életet élj ebben a mai világban, ahol emberek vesznek el melletted, emberek vannak a halál állapotában, és mennek a kárhozatra. Isten népe, te nem engedhetsz meg ilyen luxust magadnak. Sajnos nagyon tetszik még a hívőknek is, hogy elkényelmesedjünk, ne vegyük komolyan, hogy elveszítjük a lendületet.

Visszajön az, amit az Efézusiaknál hallottunk. Az a mondásom ellened... A szárdiszi gyülekezet nem kap elismerést. Ennek nem mondja Isten, hogy azért valami jót találok benned, mint a többieknél. Egy üldözött szmirnai gyülekezetben csak jó van. Szárdiszban meg nincs jó, csak rossz.

Ha Jézus megnézi az életedet, mit talál? Hadd hirdessem, hogy mindannyiunk életében csak rosszat fog találni. Nincs jó bennünk, csak rossz. Pál az, mondja a Római levélben, hogy mindnyájan vétkeztek, egyetemben elhajlottak, híjával vannak az Isten dicsőségének. Semmi jó nincs bennem — mondja Pál apostol. — Mégis van valami jó, nem bennünk, hanem körülöttünk. Az, hogy a mi kegyelmes Istenünk megszólít bennünket. Még azt is megszólítja, aki halott. Az a neved, hogy élsz, pedig halott vagy. De Istennek van hatalma a halottal is beszélni. Sőt tudjuk az ígéből, hogy még a halott is kijön, ha Isten szól neki. — A legbűnösebb is megtér, ha Jézus Krisztus életre leheli őt.

Nem tudom, van-e itt ilyen, aki azt mondja: felettem összecsapnak a hullámok. Az életem, vagy házasságom romban van. A munkahelyi kapcsolataim romban vannak. Csalódásaim garmadája lever engem. Biztosan van itt ilyen, csak lehet, hogy nevetés közben is fáj a szív. Hadd hirdessem: Jézus Krisztus ismer téged, és van gyógy módja. Jézus Krisztus nem tárja a kezét szét, hogy nem tud segíteni. Jézus azt mondja: itt a gyógyszer, itt a terápia. Ébredj fel! Ez nem olyan, mint amikor reggel megszólal a mobilod, hogy kelj fel, mert készülni kell az iskolába. Isten bele akar trombitálni a szívedbe. Kürtszót küld. Ezért kell élesen, határozottan beszélni az evangélizáción. Fel kell ébredni. „Serkenj fel, aki aluszol, támadj fel a halálból, és felragyog tenéked a Krisztus.”

Azt mondja az ige, hogy a szárdiszi gyülekezet nagy tragédiája a látszat-keresztység. Ez sokaknak a problémája. Amikor azt mondja valaki, hogy vallásos, de kiderül, hogy nem tud imádkozni. Lehet, hogy azt sem tudja, mi az imádság. Jaj, nem

ÜZENET A NEVÉBEN ÉLŐ GYÜLEKEZETNEK

merek megszólalni. De ő vallásos. Eleget tesz bizonyos vallási előírásoknak, szokásoknak. Sokan úgy gondolják, hogy ha templomba járnak, akkor üdvözülnek. Az a véleményük, hogy aki templomba jár, az már megtért. El lehet bújni e mögé is.

Sőt nagyon jól el lehet bújni a templomban az Isten színe előtt. Be lehet zárni a fület, le lehet zárni az értelmet – mindent le lehet zárni. Itt is el lehet zárkózni, de lehet úgy jönni: Uram, szólíts meg, könyörülj rajtam. Énekelni lehet a 38. zsoltárt úgy, hogy „haragodban nem feddj meg engem.” Pedig ezt érdemelném: feddj, pusztíts el, törölj el – de nem feddj meg. Így énekeltük? Ki az, aki szívből így énekelte? Én így énekeltem. Eltörölhetnél, haragodban lelökhethetnél a szószékről, de mégis kérem: haragodban, Uram, ne feddj meg, add az irgalmadat és kegyelmedet. Gyógyíts meg engem, mert akit te meggyógyítasz, az gyógyult lesz. Akit te megáldasz, az áldott lesz. Akit a mélységből felemelsz, azt felemeled.

Sokszor megvannak a keretek, a vallásos formák, a ceremóniák. Az Ószövetségben is megvoltak az áldozatok, és az ószövetségi nép is azt mondta: mi eleget tettünk. Úgy öltük le az állatot, ahogy kellett. Akkor Isten megszólalt: szeretetet, engedelmességet kívánok inkább, mint áldozatot. A vallásos ceremóniák nem tartanak meg senkit. A Krisztushoz való viszony, a benne való élet tart meg valakit.

„Erősítsd meg azokat, akik halófélben vannak, mert nem találtam cselekedetüket teljesnek az én Istenem előtt.” Mint ajánl? Azt, hogy ébredjenek fel és kezdjenek el szolgálni. Ébredj fel, és erősítsd meg azokat, akik halófélben vannak. Ébredj fel először a halott állapotból, abból a stagnáló keresztyénségedből, és kezdj el boldogan futni a cél felé. Ahogy Pál apostol mondja: célegyenest törni előre, megfutni a versenypályát, és közben erősítsd azokat, akik halófélben vannak.

Szárdiszi gyülekezet, akkor van megtartatásod, akkor van életed, ha elkezdesz szolgálni. Ha észreveszed, hogy mások is vannak körülötted, akik halófélben vannak, s akiket nem szabad hagyni meghalni. Akiket mindig ébreszteni kell. Isten azt mondja: ébredj fel, erősítsd a többieket, mert akkor fogsz te is erősödni. Kezdd el vigasztalni a többieket, mert akkor fogsz te is megvigasztalódni. Bátorítsd a másikat, mert akkor fogsz te is bátorodni. Szánj időt a szolgálatra, mert akkor lesz igazán időd mindenre.

Mi azt gondoljuk, hogy fordítva van. Nem. Azt mondja Isten igéje: Ha az Úrban bízol és futsz, nem fáradsz el. Itt nem érvényesek a fizikai és más törvények. Itt csak Isten igéjének a törvényei érvényesek. Kezdd el szolgálni, kezdj el mások felé fordulni.

Sokan azt hiszik a gyülekezetben, hogy őfeléjük kell szolgálnia a többinek. Az Úr Jézus olyan szépen mondja: „nem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy Ő szolgáljon, és életét adja váltságul sokakért.” Az a nevében élő gyülekezet, akiknek a tagjai azt várják, hogy majd nekem fognak szolgálni. Nem. Akkor tudnánk erősödni, ha mi kezdenénk erősíteni másokat. Te fordulj mások felé. Ez a krisztusi lelkület: én akarok szolgálni. Az az élő halott gyülekezet, amelyik többet már nem akar ezzel a jézusi lelkülettel szolgálni, hanem elvan úgy magának: hallgatjuk az ígét, szeretjük, ha jó, ha a lelkipásztor valami kuriózumot mond, aztán majd megbíráljuk, milyen volt. De a szolgálattal mi van? Erősítsd meg azokat, akik halófélben vannak. Van munka bőven. A munka sok, a munkás oly kevés.

Amíg a szárdiszi gyülekezet azt mondja: fogjuk meg és vigyétek, addig nem lesz elvive semmi. Azt kell mondani: fogjuk meg és vigyük. Én is megfogom és viszem. És mindenki megtalálhatja azt a feladatot, azt a szolgálatot, területet, ahol Isten őt áldottá akarja tenni, meg akarja ajándékozni a másokért végzett szolgálatnak az örömeivel. Hát erősítsd meg azokat! Jó, ha a gyülekezet összetételét így látjuk, ahogy Is-

ten látta Szárdiszét. Vannak, akik halottak, de hozzájuk is szól, vannak, akik halófélben vannak, őhozzájuk meg küld másokat, és vannak, akik már életre keltek, őket meg lehet küldeni másokhoz. Ez a gyülekezet struktúrája.

Senki ne várja, hogy egy gyülekezet csak megtértekből álljon. Ezt a Biblia szerint nem várhatjuk. A gyülekezetben vannak keresők, bártortalanok, jaj, hova üljek a templomban, hol van itt olyan hely, nehogy más helyére üljek. Ha jön egy atyafi, és azt mondja: állj fel onnan, mert az az én helyem, akkor lehet, hogy nem fog neki jól esni, és esik a halál felé. De ha azt mondd: most átadom a helyemet... Ilyen apró dolgokban is lássuk meg mit jelent, hogy erősítsd meg azokat.

Valakit elküldtem egy gyülekezetbe, ott ígét fog hallgatni. Évek múlva megkérdeztem, hogy jár-e? Azt mondta: két évig jártam, de senki nem kérdezte tőlem, hogy ki vagyok. Ne olyan indulattal menjek, hogy de tőlem kérdezzék meg, ki vagyok. Ezt is félre kell tenni, mert én is kérdezhetem ugyanezt. Köszönök neki, hogy ő is itt hallgatja az ígét, és lehet, hogy beszélgetés indul ki belőle. Ez a gyülekezet struktúrája. Enélkül nem lehet élni, mert a gyülekezetben lehet felébredni. Ébreszd azokat, akik halófélben vannak. A gyülekezeten belüli szolgálatunk ébresztés nagy szolgálata, mert az ördög altatni akar: aludj el szépen, kis Balázs... Ha alszol, nem érzékelsz semmit. Nem érzékeli a világ dolgait, hogy rohan az idő. Az ördög ezért akar elaltatni, hogy ne tudd meg, hogy a kegyelmi idő rohan. Akkor ébredj fel, amikor már jön az ítélet. Ne érzékeld a hívást, a keltegetést, az én ígémet és szavamat. Isten azt mondja az élőknek: ti menjetek oda és ébresszétek fel!

Az ébredés idején úgy imádkoztak: Uram, adj ébredést és kezd el rajtam! Ahhoz, hogy ébreszteni tudjak, először nekem kell felébrednem. Aki alszik, nem tudja felébreszteni a mellette fekvőt sem. Egy lelkipásztorral együtt szolgáltam az ő hazameneteléig, és mindig azt mondta: jól jegyezzétek meg: tüzet csak tűzzel lehet gyújtani. Nem tudsz te tüzet gyújtani a házastársad, a gyermeket, a munkatársad, a szomszédod szívében, amíg benned nem ég a tűz. Amíg Isten Lelke téged nem gyújt életre. És akkor nem teheted meg, hogy ne akarj másokat is lángra lobbantani, hogy ő is a Krisztusé legyen. Ébredj fel azért, mert csak akkor tudsz ébreszteni, ha te magad is felébredsz.

Az mondja a Biblia: az élet nem egyenlő a léttel. Az élet nem az, hogy felkelek, munkába megyek, pénteken leteszem és hétfőn majd megint felveszem. Jönnek az unalmas napok, közben sok mindent megeszünk. Milyen ruhát vegyek magamnak. Vagy egy fiatal szerint: hol lehet bulizni. A Biblia azt mondja: az élet több, mint az eledel. Ez a lét. Az élet, az Krisztus.

Az a neved, hogy élsz, de csak a neved az, közben halott vagy. Azért, mert Jézus Krisztus nincs az életedben. Mert Ő maga az élet, és akié a Fiú, azé az élet. Aki nem enged a Fiúnak, nem lát életet. Ezért aki élni akar, annak fel kell ébrednie, és Jézus Krisztust kell megragadni hitének karjával. Azt kell mondania, amit énekeltünk is: „Csak te kellesz, én Uram, benned mindent meglelek.” Te vagy a kegyelem, az égi jó. Csalódtam a legközelebb állókban is, de benned nem csalódtam. Ki az Úrban bízott, nem csalódott még, első lennék én, ha szégyent vallanék. Megragadlak téged, hitem kezével. Ez a felébredés. Felébredek arra, hogy Jézusra van szükségem. Ő az én Megváltóm, Ő törli el a bűneimet, Ő biztosítja nekem, hogy tiszta lappal induljak. Hátam mögé veti a bűneimet. Benne van az élet, Ő maga az élet.

A kezdő versről még egy dolgot hadd mondjak el. Akinél van az Isten hét lelke, és a hét csillag — a hét lélek az Isten Lelkének a teljességét jelenti, a hét csillag pedig a gyülekezetek vezetői jelenti. Nekem ez azért fontos, mert azt láttam benne, hogy látod, biztosítom azt, hogy benned élet legyen. Mi kell ahhoz, hogy valakiben élet le-

ÜZENET A NEVÉBEN ÉLŐ GYÜLEKEZETNEK

gyen? Lélek és ige. Isten azt mondja: nálam van a hét lélek, a gyülekezet hét csillaga a hét vezető, az igehirdetők, tehát adom az ígéret rajtuk keresztül — megvan a lehetősége annak, hogy benned élet foganjon. Én biztosítom neked az életet.

Ahogy Jézus Krisztus bemutatkozik a szárdiszi gyülekezetnek: a Lélek meg az ige. Mert Isten csak így hoz ki valakit az életre. Hallom az ígét, a Lélek megvilágosítja. Rádöbbsent arra, hogy az igaz — megáll az Isten ígéje, nem állhat senki ellene, és ez munkálja bennem az új életet, amelyik elkezd lassan támadni, növekedni, mindig szorítja vissza a régit, az ót, és napfényre jön és erősödik az új élet, ami Isten szerint teremtett valóságos igazságban és szentségben. Ő növekszik, a régi meg kisebb lesz. Az ige és a Lélek tudja ezt elvégezni. Én ezt biztosítom a számodra — mondja Isten. Nemcsak az élet vagyok, hanem biztosítom számodra az életet.

Ezzel fejezi be a szárdiszi gyülekezetnek írt levélben: „Aki győz, az öltöztetik fehér ruhába, annak a nevét nem törölöm ki az élet könyvéből, hanem vallást teszek nevére az én Atyám előtt”. Olyan szép ez a kép a Bibliában, ez a hófehér ruha. Az igazság és szentség, a tisztaság és Jézus Krisztushoz való tartozás hófehér ruhája. Ezt akarja rád adni Isten. Leveszi a régit, a mocskosat, mint a tékozló fiúról levette az Atya, és rendelkezett: hozzák a legszebb ruhát. És a legszebb ruha, ez, ami Jézus Krisztustól vehető át. Ára sok, ne is próbáld kifizetni, mert soha nem tudnád összegyűjteni. Jézus azt mondta: én kifizettem az árát a Golgotán.

Nem csodálatos, hogy felöltöztet engem az igazságnak hófehér tiszta ruhájába? Jó lenne győztesnek lenni, ott állni a mennyei karban. A Jelenések könyvében azt mondja az ige: ott van a fehér ruhás sereg. Kik azok? Akik megmosták ruháikat és megfehéřítették a Bárány vérében. Ezt kínálja neked a te Urad. Csak annyit mondj: Uram, köszönöm. „Mert hozzá mit sem tehetsz, Ő megtevé, váltságodat elvégezé.” És megdöbbsentő, hogy valakinek még ez sem kell. Az élet, a békesség, a nyugalom, öröm nem kell.

Kérlek, te ne menj ki úgy, hogy neked nem kell. Mondd: Ó, kell, ma kell, most kell az üdv, Uram. Jöjj, adj erőt nekem, szent véred, Jézus, megmos teljesen, tiéd az életem.

Imádkozzunk!

Úr Jézus Krisztus, köszönjük, hogy ébresztesz bennünket, mert hatalmadnál, istenségednél, szentségednél fogva, és a Golgotán bemutatott egyetlen tökéletes áldozatodnál fogva te vagy jogosult arra, hogy ébressz bennünket.

Kérünk, ébreszd fel néped. Könyörgünk, harsogjon a te igéd és szólaljon meg szerte a világon, hogy akinek van füle, hallja meg, mit mond a Lélek a gyülekezetnek.

Köszönjük, Urunk, azokat, akiket felébresztettél, és bocsásd meg, amikor nem akarunk ébresztgetni másokat, megtartjuk magunknak az ígét, elvagyunk azzal, hogy nekünk örök életünk van, és azt gondoljuk, ezzel minden rendben van.

Köszönjük, hogy figyelmeztetsz bennünket: nem elég, be kell állni a szolgálatba, a munkába, amely közben megtapasztalnánk, hogy terheink, gondjaink könnyebbednek.

Köszönjük, Urunk, hogy ma is hallottuk az ígét. Adj nekünk még holnap, holnapután is. Köszönjük, hogy ezen a csendes estén együtt lehettünk. Áldd meg hazamene-telünket, hadd forgassuk ezeket az ígéket a szívünkben. Áldd meg az éjszakánkat, pihenésünket, és engedd, hogy a holnapi nap is értelmes legyen számunkra. Téged keressünk, és vezess bennünket, Urunk, a te utadon, hogy azt csinálhassuk, amit te akarsz, minden dolgunk rád mutasson, valljuk azt, hogy egyedül tied a dicsőség.

Amen.